

הניסיון בו עמדו העולים החדשים שהפכו לחקלאים היה בל ישוער, בין העולים היו כאלה שהשקיעו את כל כספם שהביאו מהגולה בחלקת אדמה וה"נזק" שבאי עבודה היה עצום עבורם. ראוי לציין את עוז רוחם של יהודים אלו שהיו חדורים ברצון לקיים את המצווה ו**שבתה הארץ שבת לה'** ככתבה וכלשונוה.

רבה של בני ברק רבי אריה מרדכי שראה את הדברים לאשורם ואת דחקות השעה כתב לרבו ה"אמרי אמת" את המכתב הבא:

כ"ה יום ג' מטות כ' תמוז תרפ"ד

כ"ק מורן אדמו"ר שליט"א.

אנחנו המסתופפים בצל קדושתו, ראשית גבוא בקידה והשתחוואה לספר תהילות ה' במזמור לתודה ורב תהילה לנורא עליה שזכינו והגענו לעלות למעלה בארצנו הקדושה יהי שם ה' מבורך עד עולם. קבענו דירתנו ב"ה במושבה החדשה "בני ברק" מקום אשר רבותינו הרביצו תורה ברבים.

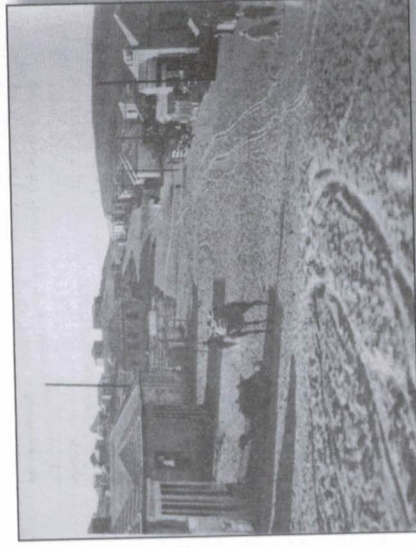
וה' אשר בחכמה יסד הארץ וכל מערכת השמים כשמש והירח אשר הוציא במספר צבאם ופרטי יצורי הטבע כולם אחוזים וקשורים יחד ותואמים מלמעלה ועל ידם גידולם עומדים. יעזור לנו שיהיה פה מקום לרעות צאן קדושים על מבועי תורת ה' הכלולה, כי קדושת רבותינו קדשה לשעתה וקדשה לעולם, והקדושה לא זזה ממקומה ואדון כל היצורים ישמור אותנו מכל מקרה נגע ופגע ועיני השי"ת והשגחתו לא יסור מאתנו, והוא ישמור צאתנו ובואנו עד עולם.

עתה מצאנו את עצמינו מחויב בחוב קדוש להודיע את כ"ק שליט"א כי ב"ה [ב]מושבה שלנו אנו משגיחים שיהיו מתנהגים על פי ד"ת וב"ה מתנהג הכל בדרכי

י'כבו. הרימו הגברים את שולי בגדי השבת הארוכים שלהם כלפי הרוחות המשתללות, החזיקום פרושים בידיים אמונות על המשקוף והמזוזות וכך עמדו בפרץ עד ששכבו רוחות בין השמשות ועד שנתרגלו הנרות למשב רוח הערב..."

הרחוב הראשון

בעמל ויזע סללו וחצבו הראשונים את גבעת החול והכורכר והכשיר את התוואי לרחובה הראשי של המושבה שנקרא על שם התנא רבי עקיבא שהתגורר בבני ברק.

רחוב רבי עקיבא בראשיתו

שבת הארץ

שנת תרפ"ד היתה שנת שמיטה, באותה עת התנהל בארץ ישראל פולמוס חריף בקשר לאופן שמירת השמיטה בישוב הארצישראלי ההולך ומתהווה. הרב קוק זצ"ל סבר שיש לאפשר את עבודת האדמה באופנים מסויימים ע"י "היתר מכירה" גם בשנה השביעית. אולם גדולי ישראל האחרים לא רצו להזדקק להיתרים אלא ראו בשמירת השביעית ככתבה וכלשונה דבר ערכי עצום, במיוחד בתקופה שבה עם ישראל שב לעבד את אדמותיו בארץ ישראל לאחר שמונה עשרה מאות שנים בקירוב.